

Operator de date cu caracter personal ...

Dosar nr.

- drepturi bănești -

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHIERE

Ședința publică din

Președinte
Judecător
Grefier

Pe rol se află judecarea apelului declarat de pârâțul împotriva sentinței civile pronunțată de în dosar nr., în contradictoriu cu reclamanții, toți cu domiciliul procesual ales la, cu sediul în jud.....

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns consilier juridic, pentru pârâțul apelant și avocat, care substituie pe avocat, pentru reclamanții intimați, lipsă fiind aceștia.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei după care, se constată că, prin intermediul Serviciului arhivă, reclamanții intimați și pârâțul apelant au înaintat la dosar punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept invocată de instanța de apel cu privire la aplicabilitatea prevederilor Ordinului 42/77/2011 cu privire la stabilirea tarifului orar pentru activitatea de gardă și ulterior anului 2011, tarif preluat de legile ulterioare care au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

De asemenea și pârâțul apelanta înaintat la dosar punctul de vedere în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile a chestiunii „pentru perioada 2013-2016, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „sănătate” în aplicarea prevederilor art. 3.4.5 din Anexa III, Cap. II „Sănătate” din Legea 284/2010 și art. 46 din OMS 870/2004, privind salarizarea orelor de gardă, prin salariul de bază individual se înțelege salariul de bază aflat în plată lunar stabilit prin decizii de încadrare salarială/acte adiționale conform Legii 284/2010, Legii 285/2010, Legii 283/2011, OUG 84/2012, OUG 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015 sau salariul aflat în plată în luna decembrie 2009 stabilit conform OG 17/2008” invocată de reclamanții apelanți, precum și a chestiunii de drept invocată de către instanța de apel cu privire la aplicabilitatea prevederilor Ordinului 42/77/2011 cu privire la stabilirea tarifului orar pentru activitatea de gardă și ulterior anului 2011, tarif preluat de legile ulterioare care au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Instanța acordă cuvântul cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare, după clarificarea următorului aspect:

Inițial, sesizarea a fost formulată de reclamanții intimați și este în sensul ca, practic, Înalta Curte de Casație și Justiție să spună care este salariul de bază la care se calculează tariful orar pentru activitatea prestată în gardă.

În discuția părților este pusă posibilitatea formulării a două întrebări la Înalta Curte de Casație și Justiție, una care să lămurească înțelesul și aplicarea dispozițiilor din toate actele normative care după data de 1 ianuarie 2011 au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv Legea 285/2010, Ordinul 42/77/2011 și toate celelalte acte normative din 2012, 2013, 2014, 2015 în sensul de a se stabili dacă aceste prevederi cuprind norme care reglementează asupra tarifului orar, atunci când dispun asupra tuturor elementelor sistemului de salarizare, care fac parte din salariul brut. Toate aceste dispoziții au prevederea cuprinsă în art.1 alin. 2 care reglementează că toate elemente sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut, întâi se majorează cu 15% față de nivelul din octombrie 2010, prin Legea 285/2010 și Ordinul 42/77/2011, iar apoi, începând cu anul 2012 se mențin la acest nivel.

A doua întrebare să vizeze problema ridicată de reclamanți în legătură cu aplicabilitatea Ordinul 870/2004, iar prin aceasta să se solicite lămurirea înțelesului și întinderii aplicării prevederilor art. 46 din Ordinul 870/2004 (alin. 1 în care se dispune asupra modului de calcul al tarifului orar pentru activitatea de gardă, pentru că celelalte dispoziții invocate dispun asupra sporurilor pentru garda din zilele de sărbători legale, zile libere, repaus săptămânal, sporuri care se calculează practic la tariful orar stabilit potrivit alin.1), coroborat cu art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea nr.284/2010 care dispune în sensul că personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzii pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază și cu art. 30 alin. 5 lit. a din Legea 330/2009 care reglementează asupra elementelor componente ale salariului de bază începând cu data de 1.01.2010, în condițiile în care, din interpretarea celorlalte dispoziții a căror lămurire se va solicita la întrebarea nr.1, Înalta Curte de Casație și Justiție va ajunge la concluzia că acestea nu dispun și asupra tarifului orar pentru activitatea de gardă.

Întrebați fiind, reprezentanții părților, solicită ca instanța să citească cele două întrebări.

Instanța procedează la reiterarea celor două întrebări preliminare, respectiv:

1., „Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Legea nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/77/2011, Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate", art. II din Legea nr. 283/2011, privind aprobarea OUG nr. 80/2010 coroborat cu art. 1 alin.2 din OUG nr. 80/2010, art. 1 din OUG nr. 84/2012 coroborat cu art. 1 alin.1 și 2 din OUG nr. 19/2012, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 103/2013, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 83/2014, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 57/2015, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1.01.2011, tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit Legii nr. 285/2010 și Ordinului nr. 42/77 din 13 ianuarie 2011, tarif care a fost preluat de legile anuale ulterioare de salarizare, care au reglementat pentru anii 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acte normative care, fără excepție, au dispus asupra evoluției tuturor elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, prin urmare inclusiv asupra acestui tarif orar pentru activitatea de gardă, ca element al salariului brut al personalului plătit din fonduri publice.

2. Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, dispoziții în vigoare pentru perioada raportat la care se solicită plata diferențelor salariale și art. 3 alin.1 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1.01.2011, după abrogarea OUG nr. 1/2010, prin Legea nr. 284/2010, tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a

programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, prin raportare la prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, dacă în urma lămuririi modului de interpretare și aplicare a prevederilor indicate la pct.1 se ajunge la concluzia că, începând cu data de 1.01.2011, niciunul din actele normative care au reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice nu ar mai dispune prin nicio prevedere asupra modului de stabilire a tarifului orar pentru activitatea de gardă”.

Avocat, pentru reclamanții intimați, precizează că, din punctul său de vedere, consideră că ar trebui simplificate cele două întrebări, în sensul în care chestiunea la care ar trebui să răspundă Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea a stabilirii salariului de bază la care se raportează tariful orar pentru activitatea de gardă.

Instanța precizează că întrebarea de la pct.1 are în vedere tocmai situația în care nu și-ar găsi aplicare prevederile art. 46 al. 1 din Ordinul 870/2004 coroborate cu prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și cu dispozițiile art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, în condițiile în care din lămurirea modului de interpretare și aplicare a prevederilor din legile de salarizare care au reglementat după data de 1.01.2011 salarizarea personalului din fonduri publice se ajunge la concluzia că aceste dispoziții au preluat practic tariful orar din OUG 1/2010, Legea nr. 285/2010 reglementând la art. 1 alin. 2, în sensul că toate sporurile, indemnizațiile, elementele sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut se majorează cu 15% raportat la nivelul din luna octombrie 2010, și toate legile ulterioare l-au menținut.

Apărătorul reclamanților intimați arată că, raportat la hotărârea primei instanțe în prezenta cauză, care oferă o argumentație suplimentară față de celelalte două hotărâri judecătorești pronunțate în cauze similare, aici se face trimitere și la o lege prin care a fost respinsă OUG 1/2010. Eventual, dacă se consideră oportun, poate nota întrebarea fixată de instanță și apoi își va exprima un punct de vedere în scria față de aceste chestiuni.

Instanța apreciază că punctul de vedere a fost exprimat prin înscrisul înaintat la dosar pentru termenul de astăzi, pentru că solicitarea instanței de la termenul trecut a fost tocmai în sensul ca părțile să își exprime opinia și asupra aplicabilității Ordinului nr. 42/77/2011, în ceea ce privește calculul tarifului orar pentru activitatea de gardă și după anul 2011, în condițiile în care acest tarif a fost preluat de legile ulterioare de salarizare, iar reclamanții apelanți prin apărător și-au exprimat punctul de vedere arătând, printre altele, că Ordinul 42/77/2011 a avut aplicabilitate numai pentru anul 2011 iar în continuare pentru anii următori nici un alt act normativ de salarizare anuală nu a făcut referire expresă la plata orelor de gardă, așa încât în toată această perioadă au rămas aplicabile prevederile art. 3,4,5 din cap. II anexa II Sănătate Legea 284/2010 și ale OMS 870/2004.

Consilier juridic, pentru pârâțul, precizează că este de acord cu chestiunile de drept ridicate de instanța de judecată în cuprinsul întrebărilor pe care le-a formulat.

Instanța pune în discuție dacă solicitarea reclamanților către Înalta Curte de Casație și Justiție, să fie strict cea care a fost depusă în memoriul atașat la dosarul de apel, în sensul că „pentru perioada 2013-2016 pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate” în aplicare art. 3.4.5 din Anexa III, Cap. II „Sănătate” din Legea 284/2010 și art. 46 din OMS 870/2004, privind salarizarea orelor de gardă, prin salariu de bază individual se înțelege salariul de bază aflat în plată lunar stabilit prin decizii de încadrare, salarială/acte adiționale conform Legii 284/2010, Legii 285/2010, Legii 283/2011, OUG 84/2012, OUG 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015 sau salariul de bază aflat în plată în decembrie 2009 stabilit conform OG 17/2008”.

Apărătorul reclamanților solicită ca la Înalta Curte de Casație și Justiție să fie înaintată întrebarea pe care au formulat-o, așa cum apare înscrisă în solicitarea de la dosarul de apel.

Reprezentantul apelantei precizează că este de acord cu întrebările formulate de către instanță, având în vedere că se solicită să se lămurească în mod clar întinderea și aplicarea legilor de salarizare succesive, din 2010 până în prezent, aspect care este necesar pentru soluționarea cauzei de față. Consideră că întrebările ar trebui înaintate așa cum le-a formulat instanța de apel.

Față de solicitarea intimațiilor reclamanți în sensul de a stabili Înalta Curte de Casație și Justiție care este salariul de bază în raport de care se calculează tariful orar pentru activitatea de gardă, consilier juridic....., pentru apelant, precizează din nou că este de acord cu chestiunile de drept ridicate de instanța de apel.

Avocat, pentru reclamanții intimați, solicită admiterea, în temeiul dispozițiilor art. 519 Cod procedură civilă, a solicitării de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu dezlegarea problemei de drept în maniera în care ei au detaliat-o în cuprinsul cererii depusă pentru termenul de judecată din 11 aprilie 2017. De asemenea, apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și cu dezlegarea unei probleme suplimentare de drept, cea ridicată de către instanță la termenul anterior de judecată, în maniera expusă astăzi ca și chestiune de lămurit de către instanța supremă. Apreciază că în ceea ce privește prima problemă de drept ce se impune a fi dezlegată așa cum au solicitat-o ei, forma întrebării așa cum a fost expusă în cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu tinde să lămurească o problemă de fapt, ci o problemă de drept, respectiv a modalității de calcul a sporurilor așa cum sunt ele prevăzute în perioada 2013-2016, prin raportare la salariul de bază calculat conform dispozițiilor prevăzute în Legea 284/2010, 285/2010, 283/2011 și următoarele sau prin raportare strict la punctul de plecare - dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.17/2008. Consideră că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, sens în care solicită admiterea cererii și trimiterea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemelor de drept.

Instanța rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

C U R T E A,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, în legătură cu chestiunile de drept invocate din oficiu de instanța de judecată, întrucât:

1. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, Ordinul nr. 42/77/2011, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate", art. 1 alin. 2 din OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 1 din OUG nr. 84/2012, privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare coroborat cu art. 1 alin.1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 103/2013, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 83/2014, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 57/2015, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, pentru aprobarea

Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, dispoziții în vigoare pentru perioada raportat la care se solicită plata diferențelor salariale, prin raportare la art. 3 alin.1 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, și la prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009, depinde soluționarea pe fond a cauzei, în care reclamantii salariați solicită să fie obligat pârâtul la plata diferențelor salariale rezultate dintre contravaloarea gărzilor încasate (calculate prin raportare la salariul de încadrare 2009/salariu de bază OG 17/2008) și contravaloarea gărzilor legal calculate prin raportare la salariul de bază individual conform Legii-cadru 284/2010, astfel cum rezultă din actele adiționale la contractele individuale de muncă sau deciziile de încadrare salarială, invocând faptul că organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar este reglementată de Ordinul Ministerului Sănătății nr. 870/2004, completat prin Ordinul 1067/2012, Ordinul 748/2007, Ordinul 1768/2011.

2. Problema de drept enunțată este nouă, nefiind identificată jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care să fi statuat asupra acestei chestiuni de drept, fiind în același timp susceptibilă și de interpretări diferite, care, aplicate în cauze concrete, ar genera practică neunitară.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 17 mai 2017.

4. Curtea de Apel Suceava este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

II. Prezentarea cauzei:

1. Prin cererea înregistrată la..... la data desub nr. reclamantii: au chemat în judecată pârâtul solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se fie obligat pârâtul la plata diferențelor salariale rezultate dintre contravaloarea gărzilor încasate (calculate prin raportare la salariul de încadrare 2009/salariu de bază OG 17/2008) și contravaloarea gărzilor legal calculate prin raportare la salariul de bază individual conform Legii-cadru 284/2010, astfel cum rezultă din actele adiționale la CIM sau deciziile de încadrare salarială, din mai 2013 și până la pronunțarea hotărârii pentru toți reclamantii, respectiv pentru reclamanta din mai 2015 și până la pronunțarea hotărârii.

În motivare au arătat că, în fapt, sunt salariați ai, conform contractelor individuale de muncă, având funcțiile de medici primari, respectiv medic specialist, pe Secția Obstetrică - Ginecologie I și II, și efectuează ore de gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale, conform fișelor colective de prezență și a graficelor de gardi. Aceste gardi le efectuează atât în timpul săptămânii în afara orelor de program, precum și în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează,

Organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar este reglementată de OMS nr. 870/2004 completat prin Ordinul 1067/2012, Ordinul 748/2007, Ordinul 1768/2011.

Programul gărzilor la nivelul fiecărei unități sanitare se întocmește lunar de conducerea secțiilor și se aprobă de conducerea unității sanitare (art. 44 din Ordinul 870/2004).

Plata orelor de gardă se face în funcție de tariful orar determinat în baza salariului de bază individual corespunzător gradului profesional în care personalul este confirmat prin ordin al ministrului sănătății, așa cum prevede art.46 din OMS nr. 870/2004.

Apreciază reclamantii că în mod corect și legal gardile ar fi trebuit să fie calculate prin raportare la salariul de bază însă ele s-au calculat prin raportare la salariul de încadrare. La nivelul unității angajatoare gardile efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale

în afara normei legale de muncă și a programului de lucru în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de 75 %, iar gărzile efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează se salarizează cu un spor de 100 %. Ambele sporuri ar fi trebuit să se aplice la salariul de bază individual, dar în realitate s-a aplicat la salariul de încadrare.

Dacă legiuitorul ar fi înțeles să stabilească un quantum fix pentru plata gărzilor ar fi prevăzut acest lucru. Dimpotrivă, legiuitorul a înțeles să cuantifice gărzile prin stabilirea unui spor în procent de 50% sau 100% aplicat la salariul de bază individual, la situația profesională a fiecărui salariat, de aceea a și precizat în art. 4 cap. IV Anexa III din Legea 284/2010 că pentru determinarea tarifului orar se utilizează salariul de bază al funcției de execuție stabilit pentru funcția și gradul profesional al fiecărui salariat. Or, ei au funcții, gradații și vechime distincte, astfel încât quantumul gărzilor trebuie calculate prin raportare la salariul de bază al fiecăruia.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 38, art. 170, art. 159 al. 1, 2, art. 160, art. 166 al. 2, art. 166 al. 4, art. 268 lit. c, art. 269 Codul muncii, pe prevederile Legii nr. 284/2010, Legii nr. 285/2010, Legii nr. 283/2011, OMS 870/2004, Ordinului M.S. nr. 1067/2012, OMS 1768/2011, OMS 547/2010, CCM la nivel de unitate 2011-2014.

2. Pârâtul..... a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii.

A arătat intimatul că legea prin care s-a stabilit salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice este Legea nr.285/2010, lege prin care s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Conform art.17 din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice legiuitorul a stabilit că în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului muncii familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice, care va stabili și formula concretă de calcul a salariilor, indemnizațiilor și soldelor pentru anul 2011.

Astfel, pentru salariații din sănătate, formula concretă de calcul al tarifului orar pentru activitatea de gardă pentru anul 2011 a fost stabilită prin Ordinul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerului Finanțelor Publice nr.42/77/2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, pct. G:

Medicul primar efectuează gărzi în afara programului de la norma de bază.

Pentru activitatea prevăzută în linia de gardă medicul este salarizat potrivit prevederilor art. 3 din cap. II al anexei nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010. Tariful orar aferent salariului de bază în luna iunie 2010 a fost stabilit potrivit prevederilor art. 5 alin. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. ca urmare, în anul 2011 tariful orar se va stabili după cum urmează:

Tarif orar iunie 2010= 14,8 lei (2.199 : 21,25 : 7)

Tarif orar iulie-decembrie 2010 = 14,8* (1 - 25%) = 11,1 lei

Tarif orar ianuarie 2011 = 11,1 *(1 + 15%) = 12,8 lei

A mai solicitat să se rețină faptul că legiuitorul a stabilit formula concretă de calcul a gărzilor luând în considerare nivelul din decembrie 2009 pentru a nu se crea premisele unor creșteri salariale nesustenabile financiar.

Având în vedere că pentru anul 2011 au fost stabilite gărziile prin formula concretă de calcul prevăzută în Ordinul 42/2011 în vigoare, din anul 2011 salarizarea personalului s-a efectuat conform legilor anuale, care, fiecare în parte, a menținut formula de calcul, până în anul 2016.

3. Prin sentința civilă nr.Tribunalul..... a admis în parte acțiunea și a obligat pârâtulsă plătească reclamanților diferențele salariale rezultate din contravaloarea sumelor ce trebuiau plătite pentru orele de gardă efectuate în afara programului normal de muncă prin raportare la salariul de bază primit pentru fiecare lună din intervalul 20.05.2013-31.07.2016 și sumele plătite cu acest titlu de către pârât în acest interval.

Tribunalul a constatat că reclamanții au calitatea de medici în cadrul și-au desfășurat activitatea pe Secția Obstetrică-Ginecologie I și II. Activitatea acestora a fost guvernată în intervalul menționat în acțiune de prevederile Ordinului Ministrului Sănătății nr. 870/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar.

În Ordinul 42/77/2011 indicat de pârât există o mențiune cu privire la stabilirea drepturilor pentru orele de gardă din afara programului normal de muncă. Astfel la punctul 4 din acest act normativ s-a consemnat cu titlu de exemplu că pentru medicul primar care efectuează gărzi în afara programului de la norma de bază acesta este salarizat potrivit prevederilor art. 3 din cap. II al anexei nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010.

Tariful orar aferent salariului de bază în luna iunie 2010 a fost stabilit potrivit prevederilor art. 5 alin. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Ca urmare, în anul 2011 tariful orar se va stabili după cum urmează:

Tarif orar iunie 2010 = 14,8 lei ($2.199 : 21,25 : 7$)

Tarif orar iulie - decembrie 2010 = $14,8 * (1 - 25\%) = 11,1$ lei

Tarif orar ianuarie 2011 = $11,1 * (1 + 15\%) = 12,8$ lei.

Această sumă de 2199 lei a fost utilizată de pârât și în continuare și după data de 31.12.2011.

OUG 1 /2010 în art. 5 conținea dispoziții cu privire la drepturile salariale ce ar trebui acordate după data de 01.01.2010. În aliniatul 7 al art. 5, la care a făcut trimitere Ordinul 42/77/2011, era consemnat că „tariful orar pentru gărziile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se determină într-un quantum care să nu depășească nivelul determinat pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal aprobate prin art. 10 din Legea nr. 329/2009.”

Cât timp această Ordonanță de Urgență a fost în vigoare au fost aplicabile prevederile privind calcularea tarifului orar prin raportare la salariul determinat pentru luna decembrie 2009, adică suma de 2199 lei arătată de Spital.

Însă Ordonanță de Urgență nr. 1 din 2010 a fost respinsă de Parlament prin Legea 30 din 2012 publicată în Monitorul Oficial nr. 180 din 20 Martie 2012.

OUG 1/2010 și-a produs efectele doar pe perioada de până la intrarea în vigoare a Legii de respingere a ei de către Parlament adică până la data de 22.03.2012.

În aceste condiții în luna decembrie 2012 nu mai exista norma legală de stabilire a tarifului orar prin raportare la salariul de încadrare din decembrie 2009 de 2199 lei.

Totuși Ordinul 840/2007 a rămas în vigoare astfel că pentru orele de gardă din afara programului normal de activitate ar fi trebuit stabilit un tarif orar.

Conform art. 1 din OUG 84/2012 în anul 2013 trebuiau menținute în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3 - 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012. Nici în OUG 84/2012 și nici în OUG 19/2012 legiuitorul nu a reglementat chestiunea tarifului orar aplicabil orelor de gardă efectuate în afara normei de bază. În OUG 103/2013 aplicabilă pentru drepturile aferente anului 2014, OUG 83/2014 și OUG 57/2015 aplicabile drepturilor aferente perioadei 01.01.2015-31.07.2016 nu există mențiuni cu privire la tariful orar aplicabil gărzilor efectuate în afara normei de bază.

Conform cap. II art. 3 alin.1 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

Prevederile acestui articol sunt aplicabile și dintr-un alt motiv. Astfel precum s-a arătat mai sus, în Ordinul 840/2007 s-a stabilit că gărzile pot fi efectuate și de alți medici care nu au încheiate contracte de muncă cu unitatea spitalicească respectivă la care efectuează garda sau cu oricare altă unitate spitalicească. Pentru cei angajați după data respingerii Ordonanței 1/2010 nu exista vreo reglementare care să stabilească modalitatea concretă de stabilire a drepturilor și care să facă trimitere la salarizarea de dinainte de 01.01.2010. Pentru aceștia modalitatea de încadrare este cea stabilită de alin. 5 din art. 3 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010. Or atâta timp cât este aplicabil alin. 5 rezultă că articolul în cauză este în întregime aplicabil întrucât nu ar putea exista două tarife orare diferite pentru aceeași activitate, unul pentru medici angajați ai spitalului și unul pentru cei ce lucrează doar în liniile de gardă cu contract de muncă cu timp parțial.

În raport cu cele consemnate Tribunalul a stabilit că gărzile efectuate de reclamanți în afara programului normal de muncă trebuiau salarizate prin raportare la cap. II art. 3 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010 respectiv cu luarea în considerare a salariului de bază avut la momentul efectuării acestor gărzi și nu prin raportare la suma fixă de 2199 lei avută în vedere de Spital în baza unui act normativ respins de Parlament.

4. Împotriva acestei sentințe a formulat apel pârâțul

Solicită ca instanța de control judiciar să observe că instanța de fond practic a recunoscut că legile salarizării, respectiv Legea 330/2010, OUG 1/2010 și Legea 285/2011 au fost aplicate corect de către Spital, iar tariful orar a fost calculat corect la salariul de bază din decembrie 2009 de 2199 lei.

Solicită ca instanța de control să observe că OUG 1/2010 a fost abrogată expres la data de 01.01.2011 prin art. 39 din Legea 284/2010 având aplicabilitate numai pentru anul 2010, reținerea instanței de fond că OUG 1/2010 a produs efecte până la data de 22.03.2012 fiind nelegală.

De asemenea, Ordinul 42/77/2011 nu a fost emis în baza OUG 1/2010 și implicit acest Ordin nu era act subsecvent la OUG 1/2010.

Rezultă că Ordinul 42/77/2011 emis în baza art. 17 al Legii 285/2010 nu a fost abrogat, iar raționamentul instanței de fond „.....că tariful orar nu mai trebuia calculat prin raportare la suma de 2199 lei” este eronat.

De altfel, Legea 285/2010 nu a fost abrogată nici până în prezent și nici Ordinul 42/77/2011.

OGU 19/2012 prevede la art. 1 alin 2 că „cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. (1), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

BUG 84/2012 precizează faptul că "în anul 2013 se mențin în viață la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012".

Având în vedere că BUG 19/2012 face referire la elementele de salarizare care fac parte din salariul brut (din salariul brut pentru anul 2012 făcând parte și cuantumul tarifului orar), pentru anul 2013, BUG 84/2012 precizează expres că se mențin în plată drepturile salariale acordate pentru luna decembrie 2012. Rezultă clar că pentru anul 2013 tariful orar aplicabil orelor de gardă era cel din anul 2012.

În realitate, legile anuale de salarizare nu s-au dovedit altceva decât norme de amânare a aplicării Legii-cadru nr. 284/2010, prin care s-au menținut drepturile salariale stabilite prin Legea-cadru nr. 330/2009.

Astfel, pentru anul 2011, a fost adoptată Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care prevedea expres, la art. 1 alin. 2, că "începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții".

Pentru anul 2012, Legea nr. 283/2011 dispune în sensul că „în anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. "

Pentru anul 2013, aceleași dispoziții sunt preluate în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 84/ 2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, așa cum mai sus a arătat.

Și în continuare anual a apărut legislație specifică amânării aplicării Legii-cadru nr.284/2010.

Se poate observa că legile anuale adoptate până în prezent nu sunt, în fapt, de implementare a legii-cadru, ci acte normative prin care se exclude aplicarea Legii-cadru nr. 284/2010 pentru perioada vizată.

Întrucât noua lege-cadru nu s-a aplicat, ea nu a putut produce efecte, salariile nefiind efectiv calculate și încasate potrivit noii legi.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel Suceava prin Decizia nr.în Dosarul nr.....

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 32/2015 precizează clar că se va face distincție între reîncadrare, potrivit legii-cadru de salarizare și plata efectivă a drepturilor salariale.

Prin modul de calcul al tarifului orar la gărzi pentru anul 2011 prin raportare la salariul de bază din decembrie 2009 stabilit prin Ordinul nr.42/77/2011, legiuitorul și-a exprimat expres voința pentru continuarea acordării acestui tarif și după anul 2011, prin prevederile exprese din legile anuale de salarizare referitoare la acordarea drepturilor salariale la nivelul lunii decembrie din anul anterior (Legea nr.283/2011, BUG nr. 19/2012, BUG nr.84/2012, BUG nr.103/2013, BUG nr.83/2014, BUG nr.57/2015).

Aceste acte normative emise anual pentru a reglementa salarizarea personalului plătit din fonduri publice au impus modalitatea de calcul a sporurilor și nivelul de referință al cuantumului salariului la care se raportează, respectiv decembrie 2009.

Acest aspect este clar recunoscut de legiuitor în preambulul OUG nr.20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative „ținând cont de succesivele amânări ale aplicării în totalitate a Legii-cadru nr. 284/2010, cauzate de constrângeri financiare, ceea ce face ca în prezent salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice să se facă potrivit cadrului normativ în vigoare la nivelul anului 2009”.

În drept cererea de apel a fost întemeiată pe dispozițiile art. 466-482 Cod procedură civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamanții intimați:

Pentru perioada 2013-2016, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate,, în aplicarea prevederilor art. 3, 4, 5 din Anexa III, Cap. II ”Sănătate,, din Legea 284/2010 și art. 46 din OMS 870/2004, privind salarizarea orelor de gardă, prin salariu de bază individual se înțelege salariul de bază aflat în plată lunar stabilit prin decizii de încadrare salarială/acte adiționale conform Legii 284/2010, Legii 285/2010, Legii 283/2011, OUG 84/2012, OUG. 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015 și nu salariul de bază aflat în plată în decembrie 2009 stabilit conform O.G. 17/2008.

Legislația specifică gărzilor în perioada 2010-2016 este art. 46 din OMS 870/2004 și art. 3,4,5 din Cap II Anexa III- Sănătate din Legea 284/2010 care prevăd în mod expres că procentele pentru sporurile pentru gărzi -75% în timpul săptămânii și 100% în zilele libere trebuiau aplicate la salariul de bază dar în fapt s-au aplicat la salariul de încadrare, mai exact la vechiul salariu de încadrare din 2009 stabilit de OG. 17/2008. Însă salariul de încadrare din 2009 nu reprezintă salariul de bază individual al fiecăruia dintre reclamanți, deoarece începând cu anul 2010 au fost stabilite salariile de bază conform Legii 284/2010, conform legii 285/2010, conform celorlalte acte normative succesive anuale de salarizare, așa cum rezultă din deciziile de încadrare salarială și actele adiționale la contractele individuale de muncă.

În sistemul sanitar, odată cu apariția Legii 330/2009 - art. 30 și Nota la Anexa II/2- s-a trecut la o altă etapă în domeniul salarizării bugetare, în sensul că s-a decis că în salariul de bază au fost introduse: salariul de bază din 2009+ indemnizația de conducere + sporul de vechime + spor prevenție + primă stabilitate (aceste ultime două fiind specifice sistemului sanitar conform OG 17/2008). Așadar, încă din anul 2010 salariul de bază are componentele mai sus indicate și acesta este salariul de bază la care se aplică procentele pentru gărzi.

Consideră că plata orelor de gardă nu se poate face prin raportare la salariul stabilit de OG 17/2008 câtă vreme OG 17/2008 ce a adus modificări la OUG 115/2004 a fost abrogată prin OG 41/2009 iar OUG 115/2004 a fost abrogată prin Legea 330/2009.

Așa cum rezultă din toate deciziile de încadrare salarială/actele adiționale la contractele individuale de muncă, salariul de bază individual stabilit conform Legii cadru 284/2010, a evoluat de-a lungul anilor modificându-se conform actelor normative anuale de salarizare. Ori dacă orele de gardă s-ar raporta în permanență la vechiul salariu din decembrie 2009 ar rezulta niște sume fixe aplicate an de an cu titlu de spor gardă, iar dacă legiuitorul ar fi înțeles să le aplice sub formă de sume fixe ar fi prevăzut expres acest lucru, însă legislația în vigoare prevede cote procentuale aplicate la salariul de bază individual.

Ordinul nr. 42/77/2011 nu a fost valabil decât pentru anul 2011:

-în primul rând, acesta a fost emis pentru punerea în aplicare a legii 285/2010 numai pentru salarizarea bugetarilor pentru anul 2011;

-în concret, la pct. II G acest ordin dă exemple de calcul pentru tariful orar pentru gardă/sporuri pentru condiții deosebite de muncă – făcând trimiteri la salariile stabilite

conform OUG 1/2010 însă este de remarcat că OUG 1/2010 a fost abrogată prin art. 39 lit. X din Legea 284/2010 și ulterior a fost respinsă prin Legea 30/2012;

-Ordinul invocat este un act cu putere inferioară și deci nu putea conține norme care să contravină dispozițiilor legale cu putere superioară conținute de art. 3 din Cap. II Anexa II Sănătatea la Legea cadru nr. 284/2010.

Ordinul 42/77/2011 a avut aplicabilitate numai pentru anul 2011 iar în continuare pentru anii următori nici un alt act normativ de salarizare anuală nu a făcut referire expresă la plata orelor de gardă, așa încât în toată această perioadă au rămas aplicabile prevederile art. 3,4,5 din cap. II anexa II Sănătate Legea 284/2010 și ale OMS 870/2004.

2. Pârâțul apelant:

..... arată următoarele:

În cuprinsul Legii nr. 284/2010, legiuitorul, prin art. 7 al legii-cadru, stabilește expres că aplicarea prevederilor Legii nr. 284/2010 se realizează etapizat, prin legi speciale anuale de aplicare. Pentru anul 2011, valoarea salariilor de bază se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 – Legea nr. 285/2010.

Conform Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 1, la 01.01.2011, quantumul brut al salariilor și quantumul sporurilor astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010 se majorează cu 15%.

Iar în baza art. 17 din aceeași lege, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor Publice au emis Ordinul nr. 42/77/2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, stabilindu-se formula concretă de calcul a gărziilor pentru personalul din cadrul familiei ocupaționale „sănătate”.

Legile anuale de salarizare care au urmat nu s-au dovedit altceva decât norme de amânare a aplicării Legii cadru nr. 284/2010, prin care s-au menținut drepturile salariale stabilite prin Legea cadru nr. 330/2009.

Astfel, pentru anul 2011, a fost adoptată Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care prevedea expres, la art. 1 alin. 2 că „începând cu 1 ianuarie 2011, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Pentru anul 2012, a fost adoptată Legea nr. 283/2011 care a prevăzut în mod expres că „în anul 2012, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Pentru anul 2013, aceleași dispoziții sunt preluate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, așa cum au arătat mai sus.

Și în continuare anual a apărut legislație specifică amânării aplicării Legii cadru nr. 284/2010.

Se poate observa că legile anuale adoptate până în prezent nu sunt, în fapt, de implementare a legii-cadru, ci acte normative prin care se exclude aplicarea Legii cadru nr. 284/2010 pentru perioada vizată.

Întrucât noua lege-cadru nu s-a aplicat, ea nu a putut produce efecte, salariile nefiind efectiv calculate și încasate potrivit noii legi.

A invocat pârâtul apelant și Decizia 10/2017 a Înaltei Curte de Casație și Justiție și decizia 32/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având în vedere că dispozițiile referitoare la valoarea de referință și la coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele Legii cadru nr. 284/2010 nu s-au aplicat nici până la acest moment, rezultă că tariful orar pentru orele de gardă trebuie calculat la salariul aflat în plată în luna decembrie 2009.

De altfel, din decembrie 2009 și până la intrarea în vigoare a OUG 43/2016 nici o altă normă legislativă nu a stabilit un alt salariu de bază pentru aplicarea tarifului orar la orele de gardă.

Ordinul nr. 42/2011 este un act normativ de aplicare a Legii nr. 285/2010 – art. 17 „în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice, care va stabili și formula concretă de calcul a salariilor, indemnizațiilor și soldelor pentru anul 2011”.

Din acest act normativ de aplicare a prevederilor Legii nr. 285/2010 reiese clar că formulele concrete de calcul a gărzilor au la bază salariul din decembrie 2009.

Deși oficial a avut aplicabilitate până la 31.12.2011, modul de calcul și cuantumul gărzilor stabilite prin Ordinul nr. 42/77/2011 au fost preluate în fiecare lege anuală de salarizare, respectiv de Legea nr. 283/2011, OUG 84/2012, OUG 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Normele de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice - art. 1 alin. 2:

Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Ordinul nr. 42/77/2011, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice - Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate":

Medicul primar de la pct. 3 efectuează gărzi în afara programului de la norma de bază.

Pentru activitatea prevăzută în linia de gardă medicul este salarizat potrivit prevederilor art. 3 din cap. II al anexei nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010.

Tariful orar aferent salariului de bază în luna iunie 2010 a fost stabilit potrivit prevederilor art. 5 alin. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Ca urmare, în anul 2011 tariful orar se va stabili după cum urmează:

Tarif orar iunie 2010 = 14,8 lei (2.199 : 21,25 : 7)

Tarif orar iulie - decembrie 2010 = 14,8 * (1 - 25%) = 11,1 lei

Tarif orar ianuarie 2011 = 11,1 * (1 + 15%) = 12,8 lei

OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată prin Legea nr. 283/2011 - art. 1 alin. 2:

În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda

lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

OUG nr. 84/2012, privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare - art. 1:

În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.

OUG nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012 - art. 1 alin.1 și 2:

Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.

Cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se majorează potrivit alin. 1, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

OUG nr. 103/2013, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice - art. 1 alin. 2:

În anul 2014, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

OUG nr. 83/2014, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice - art. 1 alin. 2:

În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

OUG nr. 57/2015, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare - art. 1 alin. 2:

În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Ordinul nr. 870/2004, pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar - art. 46 alin.1:

Plata orelor de gardă se face în funcție de tariful orar determinat în baza salariului de bază individual, corespunzător gradului profesional în care personalul este confirmat prin ordin al ministrului sănătății.

Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice - art. 3 alin.1 din anexa nr. III:

Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

2.Norme de drept relevante:

Legea nr. 330/2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – art. 30 alin.5 lit.a:

În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege.

Nota la anexa II/2 la Legea nr. 330/2009, anexă care se referă la unități sanitare de asistență socială și de asistență medico-socială, prevede că în coeficientul prevăzut în coloana "bază" sunt cuprinse: sporul de vechime în muncă, salariul de merit, sporul de prevenție și cuantumul lunar aferent primelor de stabilitate, pentru toate categoriile de personal din sistemul sanitar care au beneficiat în anul 2009 de acestea.

OUG nr. 1/2010, privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar – art. 5 alin. 7:

Tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se determină într-un cuantum care să nu depășească nivelul determinat pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal aprobate prin art. 10 din Legea nr. 329/2009.

Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice - art. 7 alin. 1 și 2; art. 8 din anexa nr. III:

Aplicarea prevederilor acestei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare, iar valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sistemul sanitar se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea organizațiilor sindicale semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară.

Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice - art. 4 alin. 2:

În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

OUG nr. 80/2010 - art. 4 alin. 2:

În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

Ordinul nr. 870/2004, pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar- art. 42 alin.3:

Orele de gardă efectuate în afara programului normal de lucru și salarizate conform prevederilor prezentului regulament se includ în veniturile salariale brute lunare în funcție de care se determină numărul de puncte realizat în fiecare lună, pe baza cărora se determină cuantumul pensiei.

3. Situația de fapt față de care se impune lămurirea modului de aplicare și interpretare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Legea nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/77/2011, Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate", art. 1 alin. 2 din OUG nr. 80/2010 aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 1 din OUG nr. 84/2012 coroborat cu art. 1 alin. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 103/2013, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 83/2014, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 57/2015, art. 46 alin. 1 din Ordinul nr. 870/2004, art. 3 alin. 1 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice:

Reclamanții salariați fac parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, salarizarea lor fiind stabilită prin lege.

Reclamanților li s-a calculat tariful orar pentru orele de gardă efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, prin raportare la cuantumul stabilit de Ordinul nr. 42/77/2011, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, considerând angajatorul apelant că acest tarif a fost preluat de toate legile anuale ulterioare de salarizare, care au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Părțile reclamante consideră că, începând cu data de 1.01.2011, după abrogarea OUG nr. 1/2010, legile anuale de salarizare nu au mai cuprins niciun fel de reglementare asupra tarifului orar pentru orele de gardă efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, astfel încât tariful orar pentru activitatea de gardă urmează a fi stabilit potrivit prevederilor art. 46 din Ordinul MS nr. 870/2004 cu raportare la prevederile art. 30 alin. 5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin. 1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv prin valorificarea la calculul acestui tarif orar a salariului de bază în compunerea reglementată de Legea nr. 330/2009.

4. Jurisprudența Curții de Apel Suceava:

Cu privire la dispozițiile legale care reglementează asupra calculului tarifului orar pentru gardările efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, Curtea de Apel Suceava s-a mai pronunțat prin decizia nr.... (dosar nr.....) și prin decizia nr..... (dosar nr.....), anexate prezentei sesizări.

Prin decizia nr. s-a stabilit că tariful orar pentru orele de gardă se calculează raportat la prevederile din Ordinul MS nr. 870/2004 și din art. 3 din Cap. II al Anexei III la Legea cadru nr. 284/2010. A reținut instanța de apel că, în conformitate cu dispozițiile art. 46 din Ordinul MS nr. 870/2004, „plata orelor de gardă se face în funcție de tariful orar determinat în baza salariului de bază individual, corespunzător gradului profesional în care personalul este confirmat prin ordin al ministrului sănătății.”

Potrivit art. 3 din Cap. II al Anexei III la Legea cadru nr. 284/2010: „personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gardzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.”

Instanța de apel a înlăturat de la aplicare prevederile Ordinului nr. 42/77/2011 al MMFPS, care stabilește tariful orar raportat la salariul de bază din luna iunie 2010 în

conformitate cu dispozițiile OUG 1/2010 și prevederile OUG 1/2010, reținând că Ordinul a fost emis în baza legii care a reglementat în anul 2011 salarizarea personalului plătit din fonduri publice, neextinzându-și sfera de aplicare și la nivelul anului 2013, iar OUG nr. 1/2010 a fost abrogată prin Legea nr. 284/2010.

Prin decizia nr. instanța de apel a reținut că modul de calcul al gărzilor trebuie stabilit prin aplicarea coroborată a prevederilor din OUG 1/2010, din Ordinul nr. 42/77/2011 al MMFPS și din toate actele normative care au reglementat salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în condițiile în care acest tarif orar a fost considerat ca fiind un element component al salariului brut al fiecărui reclamant, iar în legătură cu toate elementele care compun salariul brut al personalului plătit din fonduri publice au fost emise acte normative care le-au reglementat evoluția, de la un an la altul.

Astfel, independent de abrogarea OUG nr. 1/2010 ori de faptul că Ordinul nr. 42/77/2011 al MMFPS a fost emis în baza legii care a reglementat în anul 2011 salarizarea personalului plătit din fonduri publice, tarifului orar, stabilit de aceste acte normative pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, a fost preluat de legile ulterioare de salarizare, legi care au reglementat asupra evoluției salariului brut al personalului plătit din fonduri publice.

5. Nu a fost identificată jurisprudență națională/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

4. Punctul de vedere al instanței de apel asupra chestiunii de drept sesizate:

Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor invocate, din cuprinsul actelor normative care au reglementat salarizarea personalului din fonduri publice, începând cu data de 1.01.2011, necesită o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării perpetuării ori apariției unei noi jurisprudențe neunitare sub aspectele vizate de întrebările obiect al sesizării, în condițiile în care aceste dispoziții pot fi interpretate fie în sensul că dispun și asupra tarifului orar pentru activitatea de gardă, prin reglementările succesive asupra "celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare", fie că nu mai dispun asupra acestui drept salarial, în lipsa unei trimeri exprese în cuprinsul actelor normative invocate, în această din urmă situație urmând a se stabili dacă, în urma lămuririi modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, prin raportare la prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, tariful orar pentru activitatea de gardă poate fi determinat prin aplicarea coroborată a acestor reglementări.

Instanța de apel apreciază că tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, pentru perioada supusă controlului judecătoresc, este cel reglementat de Legea nr. 285/2010, privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și de Ordinul nr. 42/77/2011, privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, tarif care a fost preluat practic de legile ulterioare de salarizare, care au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prin dispoziții pe care mai sus le-am enunțat și care au reglementat asupra evoluției tuturor elementelor de salarizare care compun salariul brut al reclamanților.

Această concluzie se desprinde, fără putință de tăgadă, din succesiunea de acte normative care, în timp, începând cu data de 1.01.2010, au reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice și care, fără excepție, au dispus asupra tuturor

elementelor de salarizare care fac parte din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare.

Tariful orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază constituie practic un drept salarial, este o componentă a salariului brut de care beneficiază această categorie de personal plătit din fonduri publice.

Acest tariful orar pentru activitatea prevăzută în linia de gardă este un element al sistemului de salarizare, care face parte din salariul brut al părților reclamante, acest drept salarial neputând fi privit izolat, rupt de ceea ce reprezintă practic noțiunea de salarizare, anume totalitatea drepturilor bănești convenite pentru munca prestată, deci inclusiv drepturile bănești reprezentând tariful orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

Chiar Ordinul nr. 870/2004, a cărui aplicare o invocă reclamantii, dispune la art. 42 alin.3 în sensul că orele de gardă efectuate în afara programului normal de lucru și salarizate conform prevederilor prezentului regulament se includ în veniturile salariale brute lunare.

Prin OUG nr.1/2010 acest element al sistemului de salarizare a primit o reglementare specială, distinctă, art. 5 alin. 7 dispunând în mod expres că tariful orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se determină într-un quantum care să nu depășească nivelul determinat pentru luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal aprobate prin art. 10 din Legea nr. 329/2009.

Prin urmare această dispoziție nu prevede că s-ar calcula tariful orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar prin raportare la salariul de bază prevăzut de art. 30 alin. 5 lit. a din Legea nr. 330/2009, ci acesta se determină într-un quantum care să nu depășească nivelul determinat pentru luna decembrie 2009.

Deci, noul salariu de bază stabilit prin Legea nr. 330/2009 nu constituie baza de calcul pentru alte drepturi care se acordă în raport de salariul de bază, respectiv gardi, deoarece legiuitorul conform prevederii mai sus enunțate stabilește că acest drept salarial se acordă în același quantum de la 31 decembrie 2009, de unde rezultă clar că salariul de bază de la 31 decembrie 2009 constituie baza de calcul pentru dreptul salarial menționat și nu salariul de bază în compunerea reglementată de Legea nr. 330/2009.

Chiar dacă prin Legea nr. 284/2010, potrivit art. 39 lit.x, a fost abrogată OUG nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, aceasta nu înseamnă că ulterior intrării în vigoare a acestui act normativ, modul de calcul al tarifului orar pentru activitatea prevăzută în linia de gardă ar fi altul, în condițiile în care, așa cum mai jos vom exemplifica, acest drept salarial, așa cum a fost el calculat pentru anul 2010 în baza OUG nr. 1/2010, a fost preluat de legile anuale ulterioare de salarizare, legi care au reglementat asupra quantumului salariului brut al reclamantilor, quantum din care face parte și acest tarif orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

Însuși actul normativ care a reglementat asupra salarizării unitare a personalului plătit din fonduri publice, respectiv Legea nr. 284/2010, dispune la art. 7 alin. 1 și 2 în sensul că aplicarea prevederilor acestei legi se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare, iar valoarea salariilor de bază,

soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Legea nr. 285/2010 a reglementat asupra salarizării în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice iar în aplicarea acestui act normativ a fost emis Ordinul nr. 42/77 din 13 ianuarie 2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Legea nr. 285/2010, prin prevederile sale, pe care mai sus le-am enunțat, dispune asupra cuantumului tuturor elementelor sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut de care trebuie să beneficieze personalul plătit din fonduri publice în anul 2011, dispunând fără putință de tăgadă asupra "celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare", cuantumul acestor drepturi salariale astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, fiind majorat cu 15%.

Ordinul nr. 42/77/2011, în Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate", prevede și exemplifică în mod clar și neechivoc modul de calcul al dreptului salarial solicitat de părțile reclamante, stabilind că pentru activitatea prevăzută în linia de gardă medicul beneficiază de tariful orar aferent salariului de bază stabilit potrivit prevederilor art. 5 alin. 7 din OUG nr. 1/2010, în cuantumul de la nivelul lunii octombrie 2010, majorat cu 15%, în acord tocmai cu actul normativ cu putere superioară, respectiv cu Legea nr. 285/2010, în executarea căruia a fost emis și cu respectarea prevederilor art. 77 din Legea nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cu care, ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor.

Chiar dacă Ordinul nr. 42/77/2011 a fost dat în aplicare Legii nr. 285/2010, lege care a reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice, la nivelul anului 2011, aceste drepturi salariale au fost preluate de legile anuale ulterioare de salarizare.

Astfel, pentru anul 2012 – OUG nr. 80/2010; pentru anul 2013 - OUG nr. 84/2012 raportat la art. 1 din OUG nr. 19/2012; pentru anul 2014 - OUG nr. 103/2013; pentru anul 2015 - OUG nr. 83/2014; pentru anul 2016 - OUG nr. 57/2015 au dispus în mod expres, prin art. 1 alin.2, asupra evoluției cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor dar și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare.

Or, un asemenea element al salariului brut este, așa cum mai sus am arătat, tocmai tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

Aceste acte normative, ale căror dispoziții mai sus le-am enunțat, practic au preluat tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilit potrivit Legii nr. 285/2010 și Ordinului nr. 42/77 din 13 ianuarie 2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice – prin raportare la tariful calculat în conformitate cu prevederile art. 5 alin.7 din OUG nr. 1/2010, reglementând asupra lui ca și element, ca și componentă a salariului brut al personalului plătit din fonduri publice.

Față de considerentele mai sus expuse, instanța de trimitere nu poate considera că, începând cu data de 1.01.2011, tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu

pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se determină în baza dispozițiilor art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, prin raportare la prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

În primul rând Ordinul nr. 870/2004 nu a fost dat în interpretarea și aplicarea Legii nr. 330/2009 și nu avea cum să dispună asupra calculului tarifului orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, prin raportare la un salariu de bază reglementat de un act normativ cu putere superioară emis mulți ani mai târziu.

Actul normativ care reglementa asupra salarizării reclamanților la data emiterii Ordinului nr. 870/2004, nu dispunea asupra salariului de bază al părților reclamante în compunerea care a fost stabilită abia începând cu data de 1.01.2010, data intrării în vigoare a legii nr. 330/2009, astfel încât acest Ordin nu putea să prevadă mai multe drepturi decât legea de salarizare de la data emiterii lui.

În al doilea rând, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. 2 din Legea nr. 285/2010, privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Aceste prevederi au fost preluate și pentru anii ulteriori, respectiv:

- în anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, potrivit art. 4 alin. 2 din OUG nr. 80/2010;

- pentru anul 2013 în baza OUG nr. 84/2012;
- pentru anul 2014 în baza OUG nr. 103/2013;
- pentru anul 2015 în baza OUG nr. 83/2014;
- pentru anul 2016 în baza OUG nr. 57/2015.

Chiar Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a reținut în considerentele deciziei nr. 10/2017 că:

"Toate actele normative anuale de salarizare, fără excepție din 2010 și până în prezent, nu au făcut decât să reia dispozițiile referitoare la valoarea de referință și la coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele Legii-cadru nr. 284/2010, prevederi care nu au fost niciodată aplicate.

Practic, niciun angajat bugetar nu a primit plăți salariale potrivit acestei legi, pentru că, prin acte normative anuale de salarizare, s-a derogat permanent, perpetuându-se starea de tranziție. Așadar, s-a procedat doar la o "reîncadrare scriptică" a personalului potrivit noilor grile, dar plata salariilor s-a "realizat faptic" la nivelul salariilor în plată din decembrie 2009.

Așadar, este de reținut faptul că, deși personalul bugetar a fost reîncadrat în conformitate cu dispozițiile legilor-cadru, el nu a fost salarizat în baza acestora, întrucât, la stabilirea salariului, nu au fost aplicate valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare, care, trimițând la cadrul normativ în vigoare la nivelul anului 2009, mențineau în plată cuantumul salarial din anii anteriori."

În același sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și prin decizia nr. 32/2015.

De asemenea, art. 8 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede că regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sistemul sanitar se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea organizațiilor

sindicale semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară, un asemenea regulament nefiind elaborat.

În al treilea rând, așa cum pe larg am expus în cuprinsul acestor considerente, acte normative cu putere superioară Ordinului nr. 870/2004 au reglementat, începând cu data de 1.01.2010, asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice, dispunând inclusiv asupra tarifului orar pentru gardile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, ca și element al salariului brut, astfel încât nu putem considera că acest drept salarial nu și-ar fi găsit reglementare în cuprinsul acestor acte normative.

Vorbim practic de acte normative care au impus cu forța legii modalitatea de calcul a dreptului salarial solicitat de reclamanți și nivelul de referință la care se raportează cuantumul acestuia, anume nivelul lunii decembrie 2009.

Astfel, evoluția tarifului orar a fost reglementată practic prin legile anuale de salarizare, ca și element al sistemului de salarizare care face parte, potrivit legii, din salariul brut, începând cu ianuarie 2012 fiind menținut nivelul acestuia prin legile anuale de salarizare, în raport cu tariful orar stabilit prin art. 5 alin. 7 din OUG nr. 1/2010, astfel cum acest tarif a fost majorat prin Legea nr. 285/2010 și prin Ordinul nr. 42/77 din 13 ianuarie 2011.

În consecință, constatând atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunilor controversate de drept, în temeiul dispozițiilor art. 519 și art. 520 alin.1 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție o hotărâre prin care să dea rezolvarea de principiu a acestora.

În temeiul prevederilor art. 520 alin.2 din Codul de procedură civilă va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Instanța va respinge cererea reclamanților intimati de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să stabilească dacă „pentru perioada 2013-2016, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate,, în aplicarea prevederilor art. 3, 4, 5 din Anexa III, Cap. II ”Sănătate,, din Legea 284/2010 și art. 46 din OMS 870/2004, privind salarizarea orelor de gardă, prin salariu de bază individual se înțelege salariul de bază aflat în plată lunar stabilit prin decizii de încadrare salarială/acte adiționale conform L. 284/2010, L. 285/2010, L. 283/2011, OUG 84/2012, OUG. 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015 sau salariul de bază aflat în plată în decembrie 2009 stabilit conform O.G. 17/2008 „.

Apreciază instanța că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate să se refere la aspecte de fapt ale pricinii supuse judecății și nici nu i se poate solicita instanței supreme opinia asupra soluției ce se va da în cauză, aspect urmărit practic de părțile reclamante care prin întrebarea pe care au formulat-o solicită ca instanța supremă să indice care este salariul de bază raportat la care trebuie să se calculeze tariful orar pentru activitatea de gardă.

Sesizarea trebuie să privească probleme de interpretare a unor norme juridice, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu.

**Pentru aceste motive,
În numele Legii,
D I S P U N E:**

În conformitate cu dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept privind:

1. Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din Legea

nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/77/2011, Anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale "sănătate", art. II din Legea nr. 283/2011, privind aprobarea OUG nr. 80/2010 coroborat cu art. 1 alin.2 din OUG nr. 80/2010, art. 1 din OUG nr. 84/2012 coroborat cu art. 1 alin.1 și 2 din OUG nr. 19/2012, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 103/2013, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 83/2014, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 57/2015, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1.01.2011, tariful orar pentru gardzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit Legii nr. 285/2010 și Ordinului nr. 42/77 din 13 ianuarie 2011, tarif care a fost preluat de legile anuale ulterioare de salarizare, care au reglementat pentru anii 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acte normative care, fără excepție, au dispus asupra evoluției tuturor elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, prin urmare inclusiv asupra acestui tarif orar pentru activitatea de gardă, ca element al salariului brut al personalului plătit din fonduri publice.

2. Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, dispoziții în vigoare pentru perioada raportat la care se solicită plata diferențelor salariale și art. 3 alin.1 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1.01.2011, după abrogarea OUG nr. 1/2010, prin Legea nr. 284/2010, tariful orar pentru gardzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit art. 46 alin.1 din Ordinul nr. 870/2004, prin raportare la prevederile art. 30 alin.5 lit. a și Anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin.1 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, dacă în urma lămuririi modului de interpretare și aplicare a prevederilor indicate la pct.1 se ajunge la concluzia că, începând cu data de 1.01.2011, niciunul din actele normative care au reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice nu ar mai dispune prin nicio prevedere asupra modului de stabilire a tarifului orar pentru activitatea de gardă.

Respinge cererea reclamanților intimati de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune:

„Pentru perioada 2013-2016, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, în aplicarea prevederilor art. 3, 4, 5 din Anexa III, Cap. II ”Sănătate”, din Legea 284/2010 și art. 46 din OMS 870/2004, privind salarizarea orelor de gardă, prin salariu de bază individual se înțelege salariul de bază aflat în plată lunar stabilit prin decizii de încadrare salarială/acte adiționale conform L. 284/2010, L. 285/2010, L. 283/2011, OUG 84/2012, OUG. 103/2013, OUG 83/2014, OUG 57/2015 sau salariul de bază aflat în plată în decembrie 2009 stabilit conform O.G. 17/2008 ?,”

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție, la care se atașează, în copie conformă cu originalul, decizia nr.a Curții de Apel Suceava și decizia nr.a Curții de Apel Suceava.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, suspendă judecata până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 17 mai 2017.

Președinte,

Judecător,

